

Visie van de ANVR t.b.v. de internetconsultatie Wet implementatie richtlijn verzekeringsdistributie

De Algemene Nederlandse Vereniging van Reisonderningen vertegenwoordigt bijna 300 reisonderningen met een totale jaarlijkse omzet van meer dan € 8,5 mld. Bij de ANVR zijn vele verschillende reisbedrijven aangesloten zoals touroperators, reiswinkels, direct sellers, zelfstandige reisagenten, OTA's, alsmede zakenreisbureaus. Vrijwel alle ANVR-leden verkopen aanvullend reisgerelateerde verzekeringen.

Reactie op hoofdlijnen

Allereerst merken wij op de verkoop van reisgerelateerde verzekeringen op een geordende en concurrerende wijze plaatsvindt in Nederland. Reizigers krijgen een goed product tegen een alleszins redelijke prijs. Reisonderningen verkopen reisverzekeringen actief, omdat zij als geen ander weten wat de consequenties kunnen zijn wanneer men onverzekerd op reis gaat. Voor fouten in bemiddeling door ANVR-reisonderningen kunnen klanten naar de Geschillencommissie Reizen. Vrijwel nooit zijn er echter klachten over reisgerelateerde verzekeringen.

De leden van de ANVR onderschrijven de doelstelling van de richtlijn verzekeringsbemiddeling om tot een gelijk en eerlijk speelveld te komen. Aldus juichen wij de herziening van de richtlijn uit 2002 toe. Evenwel leidt de nieuwe opzet tot een situatie waarin reisonderningen in veel gevallen niet meer vrijgesteld kunnen of zullen worden waardoor een lastig administratief en bureaucratisch proces voor hen zal ontstaan. De reisbranche zit hier niet op te wachten. Deze kritiek richt zich evenwel op de richtlijn zelf en niet op het implementatieproces in Nederland. Korthedshalve beperken wij ons daarom tot de implementatie van de richtlijn in de Nederlandse wetgeving.

De richtlijn is gericht op minimumharmonisatie. Wat betreft de implementatie ondersteunen wij de door de wetgever gekozen opties:

- Terecht wordt in art. 3 van de bevoegdheid gebruik gemaakt van registerinschrijving door een verzekeraar. Dit beperkt de administratieve belasting van reisonderningen die niet volledig buiten de vrijstellingsregeling vallen.
- Van de mogelijkheid om strengere regels te stellen (Art. 22) b.v. t.a.v. informatieverstrekking, of verplichte advisering, wordt – gelet op de eerder genoemde opmerkingen t.a.v. het aantal klachten over reisverzekeringen – terecht geen gebruik gemaakt.

Reactie in detail

- In de MvT worden onder punt 3 (Reikwijdte) de vrijstellingsgrenzen genoemd . Het grens premiebedrag voor vrijstelling voor een aflopende reisverzekering (met een duur van minder dan 3 maanden) is max. €200,- per persoon. Voor b.v. doorlopende verzekeringen is de grens €600 pro rata per jaar.

Veelal wordt meer dan één verzekerde opgenomen op de polis. Wij verzoeken ten behoeve van dergelijke gevallen daarom duidelijker aan te geven dat hier sprake is van €600 *per persoon* per jaar. Indien dit niet het geval is, ontstaat een scheve verhouding tussen de aflopende en doorlopende verzekeringen wat betreft vrijstelling.

In de Europese Directive EU 2016/97 wordt voorts bij de Scope (art 1, lid 3a) een duidelijk onderscheid gemaakt tussen

i) het risico van defect, verlies van, of beschadiging van, het door die aanbieder geleverde goed of het niet-gebruik van de dienst die geleverd wordt door die aanbieder, of

ii) beschadiging of verlies van bagage en andere risico's die verbonden zijn aan een bij die aanbieder geboekte reis

Wij gaan er vanuit dat bij het kopen van *beide* verzekeringen bij een reis de genoemde grensbedragen *per verzekering* gelden.

ANVR

Walter Schut,
adj. directeur